

TRĂNG LẠNH .

Cỏ úa màu trên mộ mờ sương khói
Xa cách rồi sao vẫn gọi tên nhau
Đưa tay nắm cuối sông chờ đợi
Giọt buồn nào rớt mãi bờ vai
Ngày ra đi em không lời giã biệt
Nhớ buốt tim như nghĩa địa chiều hoang
Hương còn đó nhưng xa cách mộng tưởng
Đá nát vàng còn nhớ mãi môi ai
Hồn em bay vào nơi gió cát
Có ai buồn dan díu niềm đau
Mắt em rồi đâu mắt gầy tóc rối
Ngã lưng trần nồng ấm mùi thịt da
Địa đàng kia sao hai bờ sương khói
Đêm huyền mơ nhớ tiếc giấc mộng trầm
Hãy van xin cho thác vàng ly biệt
Ngậm ngùi đâu một nỗi nhớ vàng son
Cạn nguồn thương ai hờn ghen giá buốt
Dưới trăng đêm mơ ước một lần hôn
Hồn bay cao - hồn cúi xuống ngọt ngào

Yêu em mãi duyên tơ chùng muôn kiếp .

PHAN NGHĨA .